

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΔΥΣΙΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣΙ.

1) Τὰ ἐν Ἑπτανήσῳ.

Ὅτε ὁ παπικὸς φανατισμὸς ἐξώπλιζε τοὺς ἀμαθεῖς λαοὺς τῆς Δύσεως κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον ἐναντίον τῶν Μωαμεθανῶν, πράγματι δὲ κατὰ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἐπὶ τῶν πολυθρυσλήτων Σταυροφοριῶν (1096—1290), ἡ Ἀνατολὴ ἐσχετίσθη στενωτέρου μετὰ τῆς Δύσεως καὶ ἰδίως τῆς Ἰταλίας. Οἱ τυχοδιῶκται τῆς παπικῆς στρατιᾶς, οἱ Ἐνετοὶ καὶ ἄλλοι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ διέτριψαν αὐτόθι ἐπὶ καιρὸν (1204—1211), ἀφῆρπασαν πολλὰ κειμήλια τῆς πρωτεύουσῃς ταύτης, διενεμήθησαν τὰ σκῦλα τῆς Αὐτοκρατορίας, ἕκαστος ὅμως τούτων ἰδίᾳ ἦτον ἀσθενὴς διὰ τὸ μικρὸν τῶν δυνάμεων, ἔνωσις δὲ ἀπάντων ἐπίσης ἀδύνατος διὰ τὰ πρὸς ἀλλήλους μίσση, κατ' αὐτῶν δὲ ὑψούτο ὁ κολοσσὸς τῆς Ὀθωμανικῆς δυνάμεως, ὅστις βαθμηδὸν καταβαλὼν τὸ Βυζαντινὸν Κράτος, κατέβαλε καὶ τῶν Φράγκων ἡγεμονίσκων τὰ κρατεῖδια. Ἐκτοτε πλείστοι νέοι Ἴταλοὶ παιδεύσεως χάριν μετέβαινον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐντεῦθεν δὲ ἄλλοι εἰς Ἰταλίαν πρέσβεις πεμπόμενοι, ἔνθα διατρίβοντες τὴν Ἑλληνικὴν μετὰ φήμης καὶ καρποφορίας ἐδίδασκον ¹.

Μόναί ὅμως τῆς Ἐνετίας αἱ κτήσεις, αἱ Ἴόνιοι νῆσοι, ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος, διάφορα φρούρια τῆς Πελοποννήσου καὶ τινὰ ἐκτὸς αὐτῆς, παρέμειναν ἐπὶ πλείονα χρόνον, οὐχὶ τόσον διὰ τὸν κραταῖον τῆς νύμφης τοῦ Ἀδρίου στόλον, ὅσον διὰ τῆς πρὸς τοὺς κατακτηθέντας

(1) Ἐνθ. κατ. περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ διδαζάντων.

